

Sygn. akt VI Gz 60/16

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Małgorzata Bartczak – Sobierajska

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2016 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) sp. z o.o. w Ł.

przeciwko (...) sp. z o.o. w K.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Rejonowego we Włocławku z dnia 16 marca 2016 r., sygn. akt V GNC 147/16

postanawia

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 marca 2016 r. Sąd Rejonowy oddalił wniosek powoda o zwolnienie od kosztów sądowych wskazując, że wnioskodawca, wbrew dyspozycji art. 103 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nie wykazał, że nie ma dostatecznych środków na pokrycie kosztów sądowych – k. 436.

Powód w zażaleniu na to postanowienie, wniósł o jego zmianę i zwolnienie powoda od opłaty sądowej w całości albo uchylenie zaskarżonego postanowienia. Skarżący zarzucił naruszenie:

- art. 103 uoks poprzez uznanie, że powód nie wykazał, iż nie ma dostatecznych środków pieniężnych na uiszczenie opłaty sądowej,

- art. 233 § 1 k.p.c. poprzez uznanie, że powód nie wykazał w trakcie postępowania dowodowego, że nie ma wystarczających środków na uiszczenie opłaty, w sytuacji gdy przedstawił szereg dokumentów obrazujących stan majątkowy spółki (k.441).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie jest bezzasadne.

Zarzut błędnych ustaleń podniesiony w zażaleniu jest chybiony. Wbrew skarżącemu Sąd Rejonowy przeanalizował złożone przez niego dokumenty i wydał prawidłowe rozstrzygnięcie oraz niewadliwie je uzasadnił.

Powodowa spółka, nie zgłosiła do tej pory upadłości, co oznacza, że nie jest niewypłacalna. W przeciwnym razie zarząd narażałby się na odpowiedzialność cywilną (art. 299 k.s.h. i art. 21 ust. 2 p.u.) i sankcję z art. 374 ust. 2 p.u.

Z rachunku zysków i strat wynika, że powód w 2014 r. odnotował przychód wynoszący (...)zł, strata wyniosła (...)zł. Z kolei na koniec lipca 2015 r. powód uzyskał przychód w wysokości (...)zł i poniósł stratę (...)zł. Wynika z tego, że działalność spółki była opłacalna, a skala przychodów wskazuje, jakie są możliwości finansowe spółki.

Należy też powołać stanowisko Sądu Apelacyjnego w Gdańsku wyrażone w postanowieniu z dnia 9 lipca 1992 r. (sygn. akt ACz 393/92, niepublikowane), iż każdy przedsiębiorca w procedurze planowania wydatków związanych z prowadzoną działalnością winien zagwarantować sobie środki służące nie tylko czynnemu dochodzeniu roszczeń, ale również obronie przeciwko ewentualnym żądaniom do niego kierowanym. Podobne stanowisko zaprezentował Sąd Apelacyjny w Szczecinie w postanowieniu z dnia 28 stycznia 2009 r. (I ACz 3/09, Lex nr 516573) uznając, że planowanie wydatków bez uwzględnienia środków na prowadzenie i obronę w procesie sądowym, jest naruszeniem równowagi w traktowaniu swoich powinności finansowych; strona, która realizuje swoje zobowiązania w ten sposób, że wyzbywa się zdolności do zapłaty kosztów sądowych – preferencyjnie traktując inne zobowiązania – nie może skutecznie zarzucać, że odmowa zwolnienia od kosztów narusza jej prawa do sądu.

Nie ma racji powód twierdząc w zażaleniu, że nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych w postaci opłaty sądowej od pozwu. Powód jest przedsiębiorcą i powinien rozdysonować posiadane środki pieniężne mając też na uwadze koszty procesów toczących się z jego udziałem i nie traktować preferencyjnie innych należności.

Reasumując, przedsiębiorcy powinni być przygotowani do ponoszenia takich kosztów jak prowadzenie procesów sądowych, jest to praktycznie nieodłącznym elementem działalności gospodarczej i stanowi element właściwego zarządzania.

Z tych względów należało, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., oddalić zażalenie jako bezzasadne.

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)